

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Kenmerk bezwaar: W2022037

Advies van de bezwaaradviescommissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (hierna: commissie)

met betrekking tot het bezwaarschrift van 11 mei 2023 namens de [REDACTED] ingediend door de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], ook ondertekend door mevrouw [REDACTED] (hierna: bezwaarde)

tegen het besluit van de Griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, namens de Tweede Kamer (hierna: verweerder) van 18 april 2023 dat is genomen op het Woo-verzoek van 30 december 2022. Met het Woo-verzoek is verzocht om openbaarmaking van documenten inzake het bewaren en archiveren van alle correspondentie en documentatie tussen het Presidium, haar (oud-)leden, haar (oud-)plaatsvervangend leden en het ambtelijk apparaat van de Tweede Kamer. Dit verzoek is door bezwaardes nadien nader gespecificeerd, onder meer resulterende in een verzoek dat ziet op de periode vanaf 1 maart 2022 tot en met de datum van het verzoek.

Samenstelling commissie:

Voorzitter: de heer C.N. van der Sluis
Lid I: de heer M.S. van Muiswinkel
Lid II: mevrouw R.C.J.M. Balvers
Secretaris: de heer M.A.J. West

Datum hoorzitting: 11 september 2023

I. Bestreden besluit

De Griffier heeft met het bestreden besluit besloten om in totaal 96 documenten openbaar te maken, waarvan:

- 18 documenten geheel openbaar worden gemaakt;
- 78 documenten gedeeltelijk openbaar worden gemaakt.

Een deel van de informatie is niet openbaar gemaakt omdat verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt heeft gesteld dat:

- een deel van de informatie buiten de reikwijdte van het verzoek valt;
- een deel van de informatie bestaat uit persoonsgegevens en het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (artikel 5.1, tweede lid, onder e, van de Woo) hieraan in de weg staat;

- een deel van de informatie het goed functioneren van de Tweede Kamer raakt als het openbaar gemaakt wordt (artikel 5.1, tweede lid, onder i, van de Woo);
- een deel van de informatie bestaat uit persoonlijke beleidsopvattingen en op grond van artikel 5.2, eerste lid, van de Woo niet openbaar wordt gemaakt.

II. Bezwaarschrift

Bezwaarde voert in het bezwaarschrift de volgende gronden aan:

- De door verweerder verrichte zoekslag is onvolledig geweest omdat er documenten ontbreken. Bezwaarde noemt ter illustratie hiervan en onder verwijzing naar het onderwerp van het Woo-verzoek, dat e-mails die gewisseld zijn tussen de Presidiumleden onderling en met de ambtelijke organisatie van de Tweede Kamer ten onrechte ontbreken, maar ook noemt bezwaarde het ontbreken van agenda's van overleggen en iedere vastlegging en het bewijs van (volledige/onvolledige/ontbrekende) archivering van informatie en documentatie in het bezit van vertrokken (oud-)leden van het Presidium die al dan niet in de Tweede Kamer bleven in een periode waarin de Woo al van kracht was. Het bevreemdt bezwaarde verder dat er geen whatsappberichten in de inventarislijst zijn opgenomen en slecht één sms-bericht;
- De wel openbaar gemaakte informatie is volgens bezwaarde in weerwil van de door de voorzitter van de Tweede Kamer benoemde nieuwe bestuurscultuur van meer openheid en transparantie, (grotendeels) zwartgelakt zonder dat daarvoor een juridische grondslag bestaat. Bezwaarde heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat de commissie ook moet adviseren over – en het bezwaar dus ook ziet op – de andere onderdelen van het bestreden besluit, de door verweerder ingeroepen weigeringsgronden. De commissie vertaalt deze bezwaargrond als volgt, temeer nu bezwaarde logischerwijs geen kennis heeft van de inhoud van de zwartgelakte informatie:
 - o Artikel 5.1, tweede lid, onder e, van de Woo ter eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen, is onjuist toegepast omdat door verweerder te veel informatie is zwartgelakt onder verwijzing naar die grond.
 - o Artikel 5.1, tweede lid, onder i, het goed functioneren van de Tweede Kamer, is onjuist toegepast door verweerder omdat te veel informatie is zwartgelakt onder verwijzing naar die grond.
 - o Artikel 5.2 van de Woo, de bescherming van persoonlijke beleidsopvattingen, is onjuist toegepast door verweerder. De mogelijkheid om geanonimiseerd persoonlijke beleidsopvattingen te verstrekken is ook niet goed toegepast.

III. Verweerschrift

Verweerder voert in zijn schriftelijke reactie van 6 september 2023 het volgende aan, waarmee een toelichting wordt gegeven op het bestreden besluit:

De aangeleverde documenten zijn niet compleet

Verweerder geeft aan dat het bezwaarschrift aanleiding heeft gegeven tot het verrichten van een nieuwe, nadere zoekslag. Deze nadere zoekslag is breed in de organisatie uitgezet. Hierbij is door verweerder verzocht te zoeken op zowel persoonlijke als gedeelde netwerkschijven, e-mailboxen, berichtendiensten zoals WhatsApp en Signal en topdeskmeldingen. Bij deze nadere zoekslag zijn de volgende zoektermen gebruikt: bewaren, archief, archiveren, opslaan, wis, verwijder, bericht, WOO en Woo. De periode vanaf 1 maart 2022 is hierbij aangehouden. Hoewel de nadere zoekslag nog niet is afgerond, is volgens verweerder duidelijk dat meerdere documenten zijn aangetroffen die niet bij het bestreden besluit zijn betrokken maar in ieder geval voor een deel wel onder het Woo-verzoek vallen.

Het bezwaarschrift van bezwaardenden is daarmee in zoverre gegrond volgens verweerder.

De beoordeling van de informatie die beschikbaar is gekomen en eventueel zal komen naar aanleiding van de nieuwe zoekslag, dus de beoordeling of openbaarmaking daarvan kan plaatsvinden, schuift verweerder vooruit naar de te nemen beslissing op bezwaar.

Te veel informatie is zwartgelakt

Verweerder licht toe dat de openbaar gemaakte documenten vaak betrekking hebben op meerdere onderwerpen dan het onderwerp waarop het Woo-verzoek betrekking heeft. De informatie over de andere onderwerpen valt buiten de reikwijdte van het verzoek en is daarom zwartgelakt door verweerder. Ook als een kopje in een document de suggestie wekt dat de daarop aansluitende tekst binnen de reikwijdte van het verzoek valt, is wanneer de inhoud ervan wordt gezien, niet altijd sprake van informatie die valt onder het verzoek. Deze in de documenten opgenomen informatie heeft geen betrekking op bewaren of archiveren van documenten en is daarom volgens verweerder terecht uit de openbaarheid gehouden.

In de bijlage bij het verweerschrift heeft verweerder gereageerd op elk van de door bezwaarde naar voren gebrachte stellingen over zwartgelakte of ontbrekende informatie die volgens hem wel binnen de reikwijdte van het verzoek zou moeten vallen. In dit verband merkt verweerder op dat naar aanleiding van het bezwaarschrift voor de volledigheid alle documenten die onder het verzoek vallen, nogmaals zijn beoordeeld. Deze beoordeling heeft ertoe geleid dat een deel van de initieel uit de openbaarheid gehouden informatie, door verweerder wel wordt beschouwd als vallend binnen de reikwijdte van het verzoek.

Het bezwaarschrift is daarmee in zoverre gegrond volgens verweerder.

De beoordeling van deze informatie, dus of openbaarmaking daarvan kan plaatsvinden, wordt door verweerder vooruitgeschoven naar de te nemen beslissing op bezwaar.

IV. Ontvankelijkheid

Het bezwaarschrift is gericht tegen een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Het bezwaarschrift is binnen de in artikel 6:7 van de Awb genoemde termijn van zes weken ingediend en voldoet aan de vormvereisten zoals gesteld in artikel

6:5, eerste lid, van de Awb. Vanwege het algemeen belang van openbaarheid van publieke informatie heeft bezwaarde een rechtstreeks betrokken belang bij het bestreden besluit. Aangezien het bezwaarschrift voldoet aan de in de wet gestelde vereisten, is de commissie van oordeel dat bezwaarde in zijn bezwaar ontvankelijk is.

V. Beoordeling van de bezwaren

Volgens artikel 7:11, eerste lid, van de Awb vindt indien een bezwaar ontvankelijk is, op grond daarvan een volledige heroverweging van het bestreden besluit plaats.

In de schriftelijke reactie van 6 september 2023 van verweerder wordt erkend dat er meer informatie beschikbaar is die onder het Woo-verzoek valt én dat een deel van de informatie ten onrechte is zwartgelakt. Deze informatie is nog niet inhoudelijk beoordeeld om vast te stellen of openbaarmaking van die informatie op grond van de Woo kan plaatsvinden. Om te voorkomen dat bezwaarde in zijn processuele belangen wordt geschaad, zijn partijen door tussenkomst van de commissie overeengekomen dat verweerder zal werken met deelbesluiten.

Deelbesluit 1 is het bestreden besluit en de daarin genoemde en deels openbaar gemaakte 96 documenten.

De nog door verweerder af te ronden nadere zoekslag en de beoordeling van de informatie als resultaat van die zoekslag, zal geen plek krijgen in een beslissing op bezwaar naar aanleiding van het bestreden besluit maar in deelbesluit 2. Hierdoor kan de commissie ook over die beoordeling nog advies uitbrengen indien tegen deelbesluit 2 bezwaar zou worden ingediend door bezwaarde.

Over het bestreden besluit en daarmee deelbesluit 1, overweegt de commissie op grond van de ter beschikking staande stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting aan de orde is gekomen het volgende.

Omvang van het verzoek

Met de schriftelijke reactie van 6 september 2023 heeft verweerder erkend dat bepaalde onderdelen van documenten ten onrechte zijn aangemerkt als vallend buiten de reikwijdte van het verzoek. In zoverre is het bezwaar volgens de commissie dus al gegrond.

Tijdens de hoorzitting is gebleken dat partijen van mening verschillen over de omvang van het verzoek. Rechtspraak leert dat het verzoek en dat wat een verzoeker daarin heeft genoemd (het document of de aangelegenheid, aldus artikel 4.1, vierde lid, van de Woo) al dan niet nader gespecificeerd in overleg met het bestuursorgaan, bepalend is voor wat het bestuursorgaan vervolgens als leidraad moet nemen om te zoeken naar documenten (vgl. ABRvS 25 november 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3580).

In het bestreden besluit is de aangelegenheid omschreven. Kort weergegeven gaat het bezwaarde om alle documenten over het bewaren en archiveren van documenten die zijn opgesteld in de periode 1 maart 2022 tot en met 30 december 2022. Het doel is er vooral in gelegen inzicht te verkrijgen in hoe de organisatie en alle betrokkenen (waaronder ook Presidiumleden) in dit verband zijn voorbereid op de inwerkingtreding van de Woo.

Ter zitting is aan de hand van enkele voorbeelden door de commissie met partijen verkend wat de invulling van het verzoek over en weer is. Verweerder heeft het verzoek zo opgevat dat het concreet moet gaan om bewaren en archiveren van informatie. Bezwaarde ziet het breder en meent dat ook informatie onder het verzoek valt waarbij het bewaren en archiveren de achtergrond vormt of kan vormen of daarbij in enigerlei mate is betrokken. Om het concreet te maken gaat het volgens verweerder niet om een geheel inkoopproces van bijvoorbeeld een IT-systeem terwijl dit volgens bezwaarde wel het geval kan zijn. De keuze voor een bepaald systeem kan namelijk iets zeggen over de wijze waarop invulling is gegeven aan de verplichtingen rond bewaren en archiveren van informatie.

De commissie is van mening dat verweerder het verzoek zo heeft mogen begrijpen dat het concreet gaat om (onderdelen van) documenten die specifiek gaan over het bewaren en archiveren van documenten. Concreet betekent dit dat verweerder informatie over de werklast van het Woo-loket – welke informatie meer ziet op de rolverdeling tussen de medewerkers die Woo-verzoeken moeten afhandelen of coördineren – te ver verwijderd heeft mogen achten van het onderwerp archiveren en bewaren van informatie in documenten waarop het verzoek ziet.

Dat betekent volgens de commissie echter niet dat het in de documenten ook steeds enkel moet gaan om het bewaren en archiveren, als het gaat om het bepalen van de omvang van het verzoek. Bepaalde informatie kan namelijk volgens de commissie zodanig verband houden met dat onderwerp, dat die informatie redelijkerwijs onder het verzoek moet worden geschaard. Informatie over beveiligingsrisico's of de impact van thuiswerken is voor een goed deel zodanig ingegeven door de uitdagingen die gaan over het bewaren en archiveren, dat die informatie door verweerder in sommige gevallen ten onrechte is aangemerkt als vallend buiten de reikwijdte van het verzoek.

Om verweerder een indruk te geven van de bedoelingen van de commissie op dit punt volgen hierna enkele voorbeelden van documenten (en hiermee geeft de commissie dus aan dat een en ander niet uitputtend is bedoeld en dat de herbeoordeling door verweerder niet tot deze documenten mag zijn beperkt). De commissie voelt zich vrij bepaalde informatie hierover te delen nu dit ook in het aanvullende stuk van verweerder is gedaan c.q. een en ander ter zitting door verweerder als voorbeeld is besproken:

- Document 22: niet valt in te zien volgens de commissie dat de informatie die in dit document is aangemerkt als persoonlijke beleidsopvatting, wel onder de reikwijdte valt en de overige delen niet. Dit standpunt van verweerder valt voor het gedeelte onder 2 nog te volgen, maar voor het overige niet.
- Document 26: dit memo "Gebruik berichtenapps Whatsapp versus Signal" is ingegeven door de problematiek van het omgaan met dergelijke applicaties voor chatberichten. De volledige inhoud waaronder ook aspecten van informatieveiligheid e.d., hangen volgens de commissie onlosmakelijk samen met de uitdagingen waarvoor verweerder staat gesteld als het gaat om het geordend bewaren en archiveren van dergelijke berichten. Dat het volgens verweerder gaat om de gevaren van het in onbevoegde handen laten komen van informatie door gebruik van bepaalde applicaties, benadrukt voorgaande conclusie.

- Document 26, bijlage 1: ook het genoemde onderzoek van de Algemene rekenkamer en dat wat in deze bijlage hierover wordt opgemerkt, houdt op onderdelen volgens de commissie zeker een verband met het verzoek van bezwaarde. Ook hier geldt weer dat de mate van gebruik en de omvang van informatiebeveiligingsrisico's worden besproken waarbij de commissie een nauw verband aanwezig acht als het gaat om het bewaren en archiveren van documenten. Een en ander geldt ook voor de vergelijking tussen Whatsapp en Signal (bijlage 3). Bij de beoordeling van informatie over onderzoeken van de Algemene rekenkamer dient verweerder wel acht te slaan op het gestelde in artikel 7.41 van de Comptabiliteitswet 2016, een bijzondere uitputtende regeling die voorgaat op de Woo (ingevolge artikel 8.8 van de Woo in combinatie met de bijlage bij de Woo).
- Document 30: gelet op het verzoek lijkt de informatie onder agendapunt 7 volgens de commissie ook onder het verzoek te vallen.
- Document 41: hier gaat het ook (zie bijvoorbeeld paragraaf 2.1) over trajecten rondom het verbeteren van de informatiehuishouding. Informatie over de gemaakte keuzes rond een traject van een aanbesteding vallen (paragraaf 3.1.1) volgens de commissie buiten het verzoek. Dat geldt weer niet voor dat wat beschreven wordt onder paragraaf 3.1.2 "Project Basis op Orde" nu die informatie ziet op het verkrijgen van kennis inzake "de omgang met informatie" waaronder volgens de commissie ook moet worden begrepen het bewaren van informatie. In deze paragraaf wordt ook ingegaan op "Awareness", iets dat wel openbaar wordt gemaakt eerder in het document, onder paragraaf 2.2. Overigens is verweerder volgens de commissie niet consistent als hij stelt dat het traject van een aanbesteding buiten de reikwijdte valt nu bijvoorbeeld in document 91 dergelijke informatie wel openbaar wordt gemaakt. De commissie vraagt verweerder hier in de motivering van het bestreden besluit aanvullend bij stil te staan.
- Document 73: ook hier wordt gesproken over "Basis op Orde" dat – zo komt het de commissie voor – juist ook gaat over het bewaren van documenten. Hetzelfde geldt voor document 79. Bij dat document valt ook niet in te zien waarom informatie hier (zie bijvoorbeeld in slide 3 "2. Managementrapportage periode november 2022") buiten de reikwijdte zou vallen waar gesproken wordt over "definitieve archivering", "duurzame informatiehuishouding" of de samenhang tussen verschillende IT-ontwikkelingen.
- Document 85: in dit document wordt informatie over 'awareness' weer wel buiten de reikwijdte van het verzoek geacht door verweerder. Zoals hiervoor besproken over document 41, kan de commissie verweerder daarin niet volgen.

Zoekslag

Ter zitting is komen vast te staan dat verweerder erkent dat de zoekslag in de beginfase leidend tot het bestreden besluit, onvoldoende is geweest. Met de termen "bewaren, archief, archiveren, opslaan, wis, verwijder, bericht, WOO en Woo" is gezamenlijk en apart van elkaar gezocht op verschillende plekken in de organisatie en is navraag gedaan bij betrokkenen. Ten behoeve van deelbesluit 2 zal er nog worden gezocht bij Presidiumleden, de Dienst Automatisering en andere plekken die nodig zijn om een volledige inventarisatie te hebben gemaakt. Nu de kennelijke gebreken in de initieel gemaakte zoekslag daarmee zijn erkend door verweerder en worden hersteld bij deelbesluit 2, behoeft dit punt volgens de commissie in verband met het bestreden besluit verder

geen bespreking. Bezwaarde heeft ook niet aangegeven niet te kunnen leven met de genoemde zoektermen.

Tot personen te herleiden informatie en goed functioneren van de staat

Ter zitting heeft bezwaarde aangegeven dat het hem niet te doen is om tot personen herleidbare informatie. Dit punt – het al dan niet terecht beroep doen op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door verweerder (artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e, Woo) – behoeft dan ook verder geen bespreking volgens de commissie.

Dit geldt ook voor de tot personen te herleiden interne e-mailadressen e.d. zodat ook het ingeroepen “goed functioneren van de staat” (artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, Woo) geen bespreking behoeft.

Persoonlijke beleidsopvattingen

Enkele onderdelen van de gevonden informatie heeft verweerder aangemerkt als persoonlijke beleidsopvattingen. Verweerder heeft ervoor ‘gekozen’ geen gebruik te maken van de bevoegdheid om dergelijke opvattingen geanonimiseerd openbaar te maken. Bezwaarde heeft in algemene zin gesteld dat door de commissie getoetst moet worden of wel steeds sprake is van persoonlijke beleidsopvattingen (die niet geanonimiseerd kunnen worden verstrekt).

Volgens artikel 5.2, eerste lid, van de Woo moet onder persoonlijke beleidsopvattingen worden verstaan ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad, niet zijnde feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter. Onder de Woo zijn dus niet langer alleen feiten, maar ook prognoses en (gevolgen van) beleidsalternatieven of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter expliciet uitgezonderd als persoonlijke beleidsopvatting. Er kan dus sprake zijn van ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad die geheel of gedeeltelijk openbaar gemaakt moeten worden, omdat zij niet als persoonlijke beleidsopvatting hebben te gelden vanwege de daarin vervatte feiten, prognoses, beleidsalternatieven, de gevolgen van een bepaald beleidsalternatief of andere onderdelen met een overwegend objectief karakter. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever hiermee een minder ruime toepassing van de weigeringsgrond persoonlijke beleidsopvatting en meer transparantie van het handelen van de overheid voor ogen heeft gestaan. Tegen deze achtergrond heeft de commissie gekeken naar de passages in de documenten die verweerder als persoonlijke beleidsopvatting heeft betiteld.

In het bestreden besluit wordt gesteld dat de documenten 5, 11, 12, 13a, 14, 15, 24, 27, 32, 38, 51, 57, 66 persoonlijke beleidsopvattingen bevatten die niet openbaar kunnen worden gemaakt. De commissie bespreekt hierna enkel de weglakkingen die in haar ogen geen stand kunnen houden.

- Document 5: in dit document staat geen verwijzing naar (artikel) “5.2”. Het grote tekstblok dat gelakt is bevat een verwijzing naar artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder e (persoonlijke levenssfeer) en onder i (goed functioneren van de staat). De commissie ziet niet in hoe deze informatie tot een persoon te herleiden is met zwartlakking van de concreet

genoemde personen. Ook ziet de commissie niet in op welke wijze een beroep op het goed functioneren van de staat in dit geval een zwartlaking rechtvaardigt. In het bestreden besluit is bij deze grond ook enkel genoemd dat de interne e-mailadressen op grond hiervan gelakt worden. Van een persoonlijke beleidsopvatting is volgens de commissie geen sprake. De persoon in kwestie bespreekt, net als in de alinea ervoor, iets wat deze persoon is gebleken in gesprekken met medewerkers.

- Document 24: dit document bevat een opmerking bij paragraaf 2.4, die volgens de commissie vooral feitelijk van aard is.
- Document 27: dit document bevat onder 3 een opvatting die, buiten de wijze waarop betrokkene een richtlijn kenschetst, volgens de commissie geen persoonlijke beleidsopvatting is.
- Document 32: de opmerking in document 32 kan volgens de commissie moeilijk als beleidsopvatting worden aangemerkt.
- Document 38: de opmerkingen in dit document zijn overwegend feitelijk van aard zodat een weigering op grond van artikel 5.2, eerste lid, van de Woo ten aanzien van die informatie, volgens de commissie niet goed mogelijk lijkt.

Tot slot ziet de commissie niet goed in waarom in dit geval, gegeven ook de persoonlijke beleidsopvattingen in kwestie, in het geheel geen gebruik is gemaakt van de bevoegdheid – verweerder spreekt van “kiezen” – om tot anoniem openbaar maken over te gaan. Anonimiseren lijkt in de meeste gevallen goed mogelijk. Hierbij betreft de commissie bovendien dat het bewaren en archiveren van documenten een maatschappelijk thema is gebleken.

VI. Advies

Op grond van het voorgaande adviseert de commissie verweerder om het bestreden besluit te herroepen nu het bezwaarschrift ontvankelijk en deels gegrond moet worden geacht. Met het oog op een goede en democratische bestuursvoering moet verweerder ook een nadere beoordeling maken van de in het bestreden besluit door verweerder aangemerkte informatie als zijnde persoonlijke beleidsopvattingen. Die beoordeling dient er volgens de commissie toe te leiden dat een deel van die informatie niet als persoonlijke beleidsopvatting kan worden aangemerkt dan wel dat die beleidsopvatting alsnog wordt verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm.

Tot slot dient door verweerder een nadere motivering gegeven te worden met betrekking tot de door hem ten behoeve van het bestreden besluit verrichte eerste zoekslag. De toelichting van verweerder hierover tijdens de hoorzitting acht de commissie in tegenstelling tot de gegeven toelichting over de tweede zoekslag voor deelbesluit 2, onvoldoende duidelijk c.q. concreet.

VII. Proceskosten

Een vergoeding van de proceskosten is door bezwaarden niet verzocht.

VIII. Ten overvloede

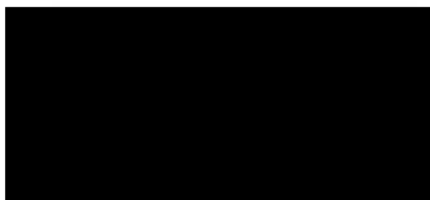
Ten overvloede merkt de commissie op dat verweerder tijdens de hoorzitting heeft aangegeven om in overweging te nemen om te beoordelen of informatie die volgens verweerder buiten de reikwijdte valt maar waarvan verweerder meent dat niets in de weg staat aan openbaarmaking van die informatie, toch openbaar kan worden gemaakt naar aanleiding van het verzoek. Dit onder meer zodat de documenten beter leesbaar zijn voor bezwaarden.

In dit verband merkt de commissie met het oog op een duidelijk en efficiënt procesverloop op dat die beoordeling door verweerder voor zover het gaat om de 96 documenten die behoren tot het bestreden besluit (deelbesluit 1), kan worden verricht als onderdeel van de volledige heroverweging op basis van dit advies en dus bij de te nemen beslissing op bezwaar naar aanleiding van (het bezwaar op) deelbesluit 1.

Den Haag, 27 september 2023

De bezwaaradviescommissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,

de voorzitter,

De heer C.N. van der Sluis

de secretaris,

de heer M.A.J. West